

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Q. 39. Quid addendum sit circa exsecrationem altarium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42624

viam: Pastor aliquot annis post, cum potestate ab Episcopo accepta benedicit illud sacellum in scio Titio: Quæritur, an Titio jam contradicente possit sacellum destrui & fundus per Episcopum redire ad usus profanos. R: Viderunt non posse, imprimis quia hoc nullibi conceditur Episcopo. Deinde quia sacellum est sacrum & censetur acquisitum Ecclesiæ, res autem acquisita Ecclesiæ non potest, præsertim sine utilitate Ecclesiæ, alienari per Episcopum; si autem remitteretur ad usus profanos, re ipsâ virtualiter alienaretur. Si dicas, saltem fundum mansisse Titii: Contrà est, nam si Ecclesia inædificetur fundo profano, Ecclesia non cedit fundo, sed fundus Ecclesiæ, quem ad se trahit & reddit sacrum, Sperell. decis. 57. n. 20.

300. Q. 39. Quid addendum sit circa exsecrationem Altarium. R: §. 1. Si fractura Altaris non sit enormous, non amittitur consecratio, sive Altar sit fixum, sive portatile: Tum autem censetur enormous, si ita destructa sit forma artificialis, ut non censeatur esse idem, quod antè, hoc autem tum est, si tertia saltem pars sit destructa, item si sit ea mutatio, ut qui antè vidisset, jam non recognosceret pro eodem: non ideo tamen amittit consecrationem, quod fractum sit in quatuor cornibus, Laym. Castrop. Lugo, Pasq. q. 689.

301. §. 2. Si lapis consecratus frangatur in duas partes, quarum quælibet apta sit sustentare hostiam & calicem, secundùm communem sententiam apud Henao n. 1807. potest utraque pars postea servire pro duplice aula, totus enim lapis erat consecratus, & cùm partes divisæ non amittant usum ac finem, non est, cur illarum desinat consecratio: E contra si neutra par-

tium

tium fractarum possit continere hostiam & calicem, uni tamen earum majori agglutinetur a-
liquid, cum quo jam continere possit, non ideo
recipit consecrationem, tam parùm, quām duæ
partes cinguli fracti, utl̄ dicetur num. 329. No-
tat tamen Averfa q. 11. s. 13. §. Primo, ad Al-
tare sufficere, quòd calicem & patenam saltem
pro majore parte capere possit.

§. 3. Missionariis conceditur privilegium, 302.
ut celebrare possint in portatili fracto aut læso,
etiam carente Reliquiis, attamen requiritur, ut
adhuc capere possit calicem & hostiam, Verj. t.
8. a. 7. n. 1. quod quamvis nunc ubique liceat,
antehac tamen non licebat, ideoque appositum
est inter missionum privilegia.

§. 4. Si Altare non sit fractum, sed tantum 303.
fissum, dummodo partes nec ab invicem, nec
ab inferiori structura separentur, non amittit
consecrationem, quia illa fissura non tollit for-
mam, nec facit aliud Altare, sed se habet sicut
vulnus, quod relinquit idem numero corpus
hominis, unde sicuti sanatur vulnus, ita potest
illa scissura glutine aliquo sanari seu uniri. Pasq.
q. 689. n. 10. Nec obstat, quòd Altare debeat con-
stare uno lapide, nam hoc dato, de quo dicitur
n. 314., gluten uniens partes facit remanere u-
num lapidem, nec ratio est, quare talis unitas
artificialis non sufficiat.

§. 5. Si structura Altaris fixi tota integra cum 304.
superiore & inferiore parte simul transferatur
ad alium locum Ecclesiæ, non amittit consecra-
tionem, Suar. Avers. §. Deperditur. Notat autem
Gobat n. 275. tum tantum Altare fixum amittere
consecrationem separatâ parte superiore ab in-
feriore, si simul consecrata sit pars superior & in-
ferior.

L 3

§. 6.

305. §. 6. Portatile non pollutâ Ecclesiâ, neque si addatur vel removeatur capsula, cui includitur. Suar. Avers. Pasq. q. 694.
306. Q. 40. Si frangatur sigillum, vel removeatur sepulchrum cum Reliquiis, an Altare per hoc amittat consecrationem. Rz. §. 1. Affirmant absolutè Dur. Az. Angel. Henr. Bonac. Barb. De potest. Episcopi. alleg. 27. n. 26. aliquique Canonistæ, consenit Gob. in Quin. t. 5. n. 540. dicens esse certum: Sporer in Theol. sacram. De sacrif. n. 376. dicit videri certum: Rationem dant 1. ex his verbis Cap. 1. De consecr. Eccles. *Ad hæc si Altare motum fuerit, aut lapis ille solummodo supra positus, qui sigillum continet, confractus aut etiam diminutus, debet denuo consecrari:* quod Barbosa, Tann. De Euch. d. 5. q. 10. n. 47. Amic. De Euch. d. 33. n. 354. dicunt tenere, si sigillum frangatur etiam in Altari portatili. 2. Quia sigillum videtur esse de essentia & forma Altaris, nam circa impositionem Reliquiarum & consecrationem sepulchri præcipue benedictiones, inunctiones & cæremoniae in Pontificali præscribuntur. 3. Quia in multis Diœcesibus usu receptum est, ut violato sepulchro non amplius in Altari illo, sed in alio portatili superposito celebretur. 4. Si absint Reliquiæ, non est verum, quod Sacerdos post introitum osculans Altare dicit, *Oramus te Domine per merita Sanctorum, quorum Reliquiæ hic sunt.* E contrà Altare ideo perdere consecrationem negant absolutè Panormit. Lugo, Sot. Vasq. Con. G. Hurt. Dicast. Tamb. Burgh. cent. 2. cas. 43. Idem senserunt Bujeus aliquique Theologi Romani, ideoque Gob. in Exp. t. 3. nu. 276. se corrigit, & ea, quæ suprà dixerat in Quin., scribit se retulisse ex Pasq., de cætero se non damnatu-

rum